

Ναυτοπόνια του Αιγαίου, Ξενιτευμένον Ναύτην, "Αλεπινή Ναύτην και Ναύτην της Προπονίδος" — δ' Έρωθροδέρμος μὲ τὸ Λάσος Φουίνων, Ζαπλίδο και Νηρήδο τῶν Αγράφων — η Ναυτοπόνια του Μεσολογγίου μὲ τὸν Παγοδόδημον και Δικηγόρον τῆς Νεολαΐας — δ' Μικρὸς Λέσβιος μὲ τὴν Ἰδιότητον Σανδόλαν, Συριανὴ Σανδόλαν, "Ἀνθόσαν Νεοτηρα, Σανδόλη Φοίβην και Περιθήνη Καρδίαν" — δ' Μικρὸς Φαργασιούπολος μὲ τὸν Στόνο τοῦ Βορέου, Κυρίαν Τεργκη-Τεράχη, Κυρίαν Λέν με Μέλει, Μονοσούγον και Οδένεια — δ' Θερινὸς Όρθρανς μὲ τὴν "Αναστονίδην Όρθρανς, Γέρδιον και Σεντενέρο Ελλάδα, Νυκούρδανα, Γέρδιον και Σεντενέρο Ελλάδος" — δ' Λαυπόδης Κεδαρώδης μὲ τὴν Σιγήν τοῦ Λάσουν, Σεληνολατρίδα, Ρέαν Σιλβίαν, Ναυτοπόνια τοῦ Μεσολογγίου και Ανεμώνη τῶν Πατησίων —

"Η Διάπλασις ασπάζεται τοὺς φίλους της : Πεπρωμένον (20 παράδων ὅμως γραμματοτημον και δχὶ 10 πρέπει νὰ ἐσωκλεῖης εἰς κάθε τετράδιον) B. Στιλούλον (ἔλαβα ευχαριστῶν) Αργονάρη Πανούσιον ([Ε], δχὶ φέτος δὲν θὰ ἔκδοθει τόμος τῆς Βιβλιοθήκης μου) Θεάν τῆς Ελλίδος (θὰ λάβῃς ἔχη διληγήν ύπομονήν χαριτίσματα εἰς τὰ ἀδέλφα σου) Νηρήδα τοῦ Πηρειοῦ (τόμον ἔστεια τὸ τετράδιον ἐπεστράψει κατὰ λάθος) Χρυσόπετρον "Αγγελονα (ναί, δυστυχῶς μερικοὶ κάμνουν αὐτὴν τὴν πλαστογραφίαν : σημειώνουν ψευδῆ ήλικιαν, διὰ νὰ καταταχθοῦν εἰς τὴν τάξιν τοῦ θέλουν ἀλλὰ δὲν τοὺς περνᾶ πάντοτε...) Κομποριανήτην, Θερινὸν Όρθραν, Νευρόσπαστον (τὸ δόπιον τῷρα εἶνε... καταστηματάρχης ὥστε καὶ καταστηματάρχας ἔχω συνδρομητάς!) Σηματαν τοῦ Φωτός (τὰ συλλυπητήριά μου διὰ τὸν θάνατον τοῦ μικροῦ σου ἀδελφοῦ τὸ καιμένο τὸ παιδάκι !...) Διακριθεῖσαν Αρδοκαιάδη ([ΕΕ] διατὶ δχὶ : εἰμπορεῖ καιεῖ, νὰ πέρνῃ κ' ἔνα ζένον περιόδικον, διὰ νὰ μανθάνῃ γλώσσαν· τὸ κακὸν εἶνε νάριν τὴν Διάπλασιν χάριν τοῦ ζένου αὐτὸν θὰ ἐσήμαινε δὲν ἔχει μέσα του ἐλληνισμόν φιλοτατράβιαν") Ανδρὸς τῶν Λειμώνων ([Ε] μοῦ εἴπαν ἔνο μυστικό δὲι : εἰσαι... εἰσαι... ἔνα κομμάτι μάδαμα δὲι ζένον εἶνε; τότε εἰς τὸ νομισματοκοπεῖν;) Διογένην τὸν Σινιούπεα (έβδομαδιάταν ἐφημερίδα, ἀξίαν συστάσεως δὲν γνωρίζω τὸ φύλον πρὸς τὴν ἀδελφήν σου στέλλεται τακτικά) Μελαγχολικὸν Ἐργματην ([ΕΕ] μὰ τὶ ζύγιες; η θερινὴ ἐπιστολὴ ὥραιος ἀποτέλητη περιένει και τὴν φινανσιώνην;) Ρέαν Σιλβίαν ([ΕΕ], δχὶ, ἔκει ποὺ ἔστωται δὲν ἔχω συνδρομητάς) Ηγεμόνα τοῦ Φωτός (ποὺ ἐγέλασε ποὺ μὲ τοὺς ποντικοὺς τῆς Κυριακῆς μὰ καὶ ποὺς δὲν ἐγέλασε!) Φίλην τῶν Ζώων (εὐχαριστῶν ποὺ διὰ τὰς διευθύνσεις) Βρυγάδην Λέοντα ([Ε], ὥραία η ἐπιστολὴ σου ἀλλὰ τὶ νὰ σοῦ π' τὸ τόσον σοβαρὰ ζητήματα δὲν καταπιάνουμε ἔγω) Πτερωτὴν Βαρκούνιαν ([ΕΕΕ] διὰ τὴν ποιητικὴν και γλαφύρων περιγραφήν, θέλεια νὰ μού ἔγραψεν συγχέτερα) Λόρον τοῦ Γάρον (καλός ήλθες!) Αποικον Κερκυραϊδον ([ΕΕ] η ἐπιστολὴ σου μὲ κατιθέλεις συγχαρητήρια διὰ τὸν γάμον τοῦ θεούν) Οχορὸν Αμάραρτον ([ΣΕ], σ' εὐχαριστῶν ποὺ διὶ διὰ τὰς γράφεις ἐπ' εὐχαριστία τῆς ἀγορᾶς τῶν τούμων μου' και η εἰκόνιστα που ἐστόλιζε τὴν ἐπιστολὴν σου, κομφοτάτη) Κυρίαν Σκαρφαλόστρων ([ΕΕ] διὰ τὴν τόσω πατριωτικὴν ἀπὸ εἶνε τὸ καινούργιο σπίτι; καλλίτερο ἀπὸ τὸ παλῆρο;) Δικηγόρον τῆς Νεολαΐας ([ΕΕ] διὰ τὴν «ἀλλόκοτην» ἐπιστολὴν) Πτερωτὴν Καρδίαν ([ΕΕ] κατενθυσιασμένου μὲ τὰ «Τέκνα τοῦ πλούτον Γράντα» ποὺ εἶδεν εἰς τὸ θέατρον Παντοπούλου» η ἀστρονομία, βλέπω, ἔκακον ουθεῖ;) Στόνο τοῦ Βορέου (θὰ μου στείλης τῷρα Ασκήσεις; δὲν γνωρίζεις λοιπὸν τὸν Κανονισμὸν; περίμενε δ-

τὸν προκρηνῶν διαγωνισμὸν) Καταρίδαν ([Ε], ποὺ μ' ἐλπίζεις η εἰδησίας αὐτῆς τὶ φοβερὰ πράγματα γίνονται εἰς τὸν κόσμον!) Τραγανὸ Κεράσι (ἔτετελα) "Αστρον Αιθρίας Νυκτός, χαίρω ποὺ και περιμένω) Αράμησην τῆς Καρούντον ([Ε] δὲν εἶσαι ο μόνος ξενητευμένος ἀφοῦ εἶνε ἀνάγκη, θὰ συνειθῆσης) Λειρίον (εὐχαριστῶ δι' οταν γράψεις «τέστελα») Ανδρεῖτον (δι' οποῖος ἔκαμε νὰ μού γράψῃ διὰ τοὺς κάμνουν οι φίλοι;) Πλανωμένην Ψυχήν, Αλγυπτιανὸν Φοίνικα (ἔλαβα τὸ τηλεγράφημα και διαγεγέλια ανεστάλη) Λαμπρό Κινθρωδόδη ([Ε] οἱ δροὶ τὸ Δημοφιλέσματος εἶνε σαφέστατα διατυπωμένοι: ἀλλὰ πρέπει νὰ τοὺς μελετήσης μὲ προσαχήν) Ιαπωνικὸν Χρυσάνθεμον (τὸ πρὸς τὸν Φραδιάβρολον ἐργάζειρόν σου ως Βραβεῖον ἀστάλη) Νηρήδα τοῦ Πηρειοῦ, Αννίβαν τῶν Καρχηδόνων («τέστελα») Ανυπόσητον, κτλ. κτλ.

Εἰς δεις ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 5 Σεπτεμβρίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεγές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 21 οκτωβρίου

Οχάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοὺς δύο διὸν τὰ γράφων τοὺς λύσεις των οι διαγνωσίους, πολλαὶ τὸν τῷ θηρευτῷ μητέ φαντάλους, ὃν δύο τοὺς περιέχει 20 φύλλα καὶ τεμάτων φ.

452. Αεξηγηφός.

Τὸ πρῶτον, λύτο μου, εἶνε γράμμα Εύρε στὸν θάρτην τὸ δευτέρον μου. Καὶ τώρα εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον, Τρέξε νὰ ρίψῃς τὸ συνόλον μου.

• Επιτάλη ὑπὸ τοῦ Χειρον Αἰόνος.

453. Αναγραμματισμός.

• Αστερισμὸς στὸν οὐρανὸν

• Οι εἴμαι ἀμάρτισης,

• Αρχαῖος θνως βασιλεὺς

• Αὶ μ' ἀναγραμματισης.

• Επιτάλη ὑπὸ τοῦ Θυμοφορού τοῦ Παραδείου

454. Κρέπος.

• Αναγραμματισμός.

• Αστερισμὸς στὸν οὐρανὸν

• Οι εἴμαι ἀμάρτισης

• Αρχαῖος θνως βασιλεὺς

• Αἴσιος στραφῆς.

• Επιτάλη ὑπὸ τοῦ Θυμοφορού τοῦ Παραδείου

455. Κρέπος.

• Αναγραμματισμός

• Αστερισμὸς στὸν οὐρανὸν

• Οι εἴμαι ἀμάρτισης

• Αρχαῖος θνως βασιλεὺς

• Αἴσιος στραφῆς.

• Επιτάλη ὑπὸ τοῦ Θυμοφορού τοῦ Παραδείου

456. Κρέπος.

• Αναγραμματισμός.

• Αστερισμὸς στὸν οὐρανὸν

• Οι εἴμαι ἀμάρτισης

• Αρχαῖος θνως βασιλεὺς

• Αἴσιος στραφῆς.

• Επιτάλη ὑπὸ τοῦ Θυμοφορού τοῦ Παραδείου

457. Μαγικὴ Εἰκόνη σκέψης.

• Ο Τάκης έρωτες τὸν ἀδελφόν του Θέοκλητον:

• Πολλαὶ τὸν θάνατον.

• Επιτάλη ὑπὸ τοῦ Αετού.

• Μαγικὴ Εἰκόνη σκέψης.

• Ο Τάκης έρωτες τὸν ἀδελφόν του Θέοκλητον:

• Πολλαὶ τὸν θάνατον.

• Επιτάλη ὑπὸ τοῦ Αετού.

• Μαγικὴ Εἰκόνη σκέψης.

• Ο Τάκης έρωτες τὸν ἀδελφόν του Θέοκλητον:

• Πολλαὶ τὸν θάνατον.

• Επιτάλη ὑπὸ τοῦ Αετού.

• Μαγικὴ Εἰκόνη σκέψης.

• Ο Τάκης έρωτες τὸν ἀδελφόν του Θέοκλητον:

• Πολλαὶ τὸν θάνατον.

• Επιτάλη ὑπὸ τοῦ Αετού.

• Μαγικὴ Εἰκόνη σκέψης.

• Ο Τάκης έρωτες τὸν ἀδελφόν του Θέοκλητον:

• Πολλαὶ τὸν θάνατον.

• Επιτάλη ὑπὸ τοῦ Αετού.

• Μαγικὴ Εἰκόνη σκέψης.

• Ο Τάκης έρωτες τὸν ἀδελφόν του Θέοκλητον:

• Πολλαὶ τὸν θάνατον.

• Επιτάλη ὑπὸ τοῦ Αετού.

• Μαγικὴ Εἰκόνη σκέψης.

• Ο Τάκης έρωτες τὸν ἀδελφόν του Θέοκλητον:

• Πολλαὶ τὸν θάνατον.

• Επιτάλη ὑπὸ τοῦ Αετού.

• Μαγικὴ Εἰκόνη σκέψης.

Ο ΕΛΕΦΑΣ ΤΗΣ Α.Μ.ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΟΥΚΟΥΜΠΙΜΠΗ

(ΜΥΣΙΕΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΠΟΔΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΔΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ)

ΙΕ.

Ο έλεφας που παρουσιάσθη ἔξαφνα ἀνάμεσα εἰς τὸ πλήθος ἐκεῖνο τὸν ζῶν ὁ μονάκριβος αὐτὸς ἔλεφας. Ἰτο ώραῖος, μεγαλοπρεπής καὶ στακτέρος. Εἶχε λαμπροὺς χαυλιόδοντας καὶ μεγάλην προβοσκίδα. Καὶ ἔτρεξε κατ' εύθεταν πρὸς τὴν βασιλικὴν ἔξεδραν, κυττάζωντας μάλιλιοτα τὸν Κουκουμπιμπῆν σὰν νάτου ἔλεγε :

— Νά με, Βασιλῆα μου, ἡλθα γιὰ νά με σκοτώσῃς μὲ τὸ χεράκι σου! . . .

Ο Κουκουμπιμπῆν ἔθαύμασε πολὺ τὴν νοημοσύνην καὶ τὴν αὐτοπάρησιν τοῦ πι

στοῦ υπηκόου του, — μήπως καὶ τὰ ζῶα δὲν ἥσαν ὑπῆκοοι του; — ἐσύ κινήθηκε, ἀν θέλετε, ἀλλὰ δὲν τὸ ἔχασε. Τὴν στιγμὴν ἐκείνη ἦταν κυνηγός, καὶ σὰν κυνηγὸς ἔπρεπε νὰ κάμη τὸ σκληρὸ χρέος του :

Μπάμ! Μπούμ!! Μπίμ!!! Μπάμ!!!

Ο Κουκουμπιμπῆν ἀδειάζει τὰ τουφέκια, τὸ ἔνα κατόπι τοῦ ἄλλου ἐπάνω στὸν ἔλεφαντα.

Αλλὰ ὁ ἔλεφας, ὅν καὶ ἔχει πλησιάση πολὺ καὶ ἐτρωγεῖ τές τουφεκίες ἀπὸ λίγα βῆματα, οὔτε ἐσκοτώθηκε, οὔτε ἐπληγώθηκε οὕτε κανένας ἔφοδηθηκε. Αλλὰ ἔξακολουθοῦσε νὰ τργυρίη ἐκεῖ κοντά καὶ νὰ κυττάζῃ τὸν βασιλέα σὰν νά του ἔλεγε :

— Κάνε τὸ κέφι σου, βασιλῆα μου πολυχρονεμένε. . . Ελεύθερα! . . . ὡς που νὰ μὲ βαρεθῆς! — Σκληρόπετοσ! ἔλεγε ὁ Κουκουμπιμπῆν καταθυμωμένος μπάλα δὲν σὲ περνᾶ, ποῦ κακό ψόφο νάχης! . . . Μὰ ποῦ θά μου πᾶς!

Καὶ δός του τουφεκίές : Μπάμ!! Μπούμ!!! Μπούμ!!!

(Ἐπεται συνέχεια)

Η ΚΥΡΑ·ΜΑΡΘΑ

Ο ΠΑΣΧΑΛΗΣ ΚΥΝΗΓΟΣ

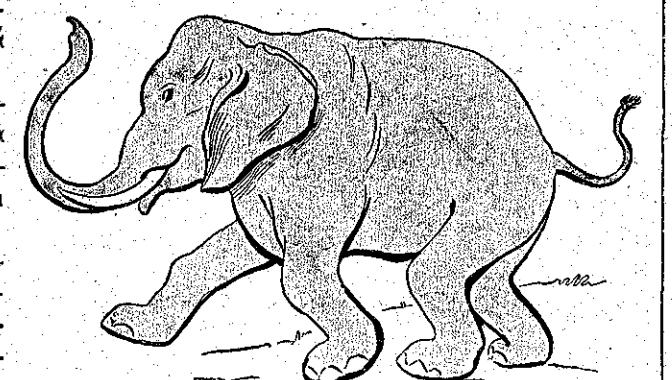
Κωμικὸς διάλογος διὰ παιδεῖορ θέατρον Φασον.η.

Ο ΠΑΣΧΑΛΗΣ ἐπιστρέψει ἀπὸ τὸ κυνῆγο καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ σπίτι τοῦ φίλου του ΗΕΡΙΚΛΗ, μὲ ἔτι λαγὸ εἰς τὴν τοάνταν τον.

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Καλημέρα, Πρικλή!

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Καλημέρα, Πρικλή!

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Α! ἄ! . . . Κ' ἐσκότωσες πολὺ κυνῆγη;

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Ού! καὶ σύ εἶναι καθόλου γενναιόδωρος

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Μά. . . αὐτὸς ὁ λαγὸς εἶναι λαγὸς μὲ πετραχῆλη. . . ἔχει τὴν ιστορία του. . . εἶναι ιστορικὸς λαγός.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ.—Σιγὰ γὰ μήν εἶναι καὶ μαθηματικὸς! . . .

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Μήν το παίργης στ' αὐτεῖο! "Ακου' ποὺ σου λέγω ἔγω.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ.—Πές την λοιπὸν ν' ἀκούσωμε, τὴν ιστορία του.

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Νά. Είχα σκοτώση ἔνα ἔλαφο, καὶ ἐπήγανα γά το σηκώσω, δῆμον, νά σου καὶ βλέπω αὐτὸν τὸν κατεργατό, τὸν λαγό, ποὺ καθέτανε κατάχαμα καὶ μὲ ἔκπταζε. Δὲν ἡθέλησα γά τον σκοτώσω ἀπὸ τόσο κοντά, καταλαβαίνεις: εἶναι κυνηγὸς σὰν καὶ ἔμεγα!

ΠΕΡΙΚΛΗΣ.—Νάι, νάι, ξέρω. Καὶ ωστερα;

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Σκύθω, ποὺ λές, πάλιν πέτρα, τού την πετῶ, καὶ του φωνάζω: "Φύγε, μωρέ, νά γλυτώσῃς!"

ΠΕΡΙΚΛΗΣ.—Καὶ ἔφυγε;

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Άκούσει! . . . Εφύγε, καὶ ἐπῆγε καὶ ἀνέβηκε ἐπάνω σ' ἔνα δένδρο.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ.—Ανέβηκε σε δένδρο! Ο λαγός;

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—μὲ δὲ τὸ πολύποδο του.

— Μά αὐτὸς ὁ λαγὸς δὲν ἤτανε κανένας λαγὸς τοῦ σωροῦ! "Αμα λοιπὸν ἀνέβηκε ψηλὰ ψηλὰ στὸ δένδρο, γιὰ γά το δεῖξω καὶ ἔγω πᾶς δὲν ἤμουν κανένας κυνηγὸς τοῦ σωροῦ, γυρίζω μὲ τὸ κεφάλι κάτω καὶ τα πόδια ἐπάνω, καὶ του ρίγων μὲ τουφεκίαν ἀνάποδα, χωρὶς νὰ σημαδέψω! Πάρ τον κάτω τὸν λαγό. Τοῦ φύτεψα τὴν σφαῖρα μέσα στὸ κεφάλι!

ΠΕΡΙΚΛΗΣ.—"Ω! ω! μὰ αὐτὰ πού μου λέσεινε περίφημα πράγματα! Βγάλε λοιπὸν γά τον ιδούμενο τὸν λαγό σου,

ΠΕΡΙΚΛΗΣ.—βάζει τὸν λαγὸ ἐπάγω στὸ τραπέζι.—Νά τος!

ΠΕΡΙΚΛΗΣ.—ἐτῶ γύρχει τὸν λαγό.

— Μπᾶ! μπᾶ! δὲν βλέπω καμιατά τρύπα στὸ κεφάλι του ἀπὸ ποὺ μπήκε ἡ σφαῖρα; . . . Μπᾶ! καὶ τ' αὐτιά του δὲν εἶναι μακρύ. . .

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Τὸ ἄλλο μισὸ ἐπέταξε καὶ ἔφυγε.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ.—Α! . . . καὶ τίγρεις δὲν ἐσκότωσες;

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Μπορεῖ καὶ νὰ σκότωσα. . . μὰ τώρα δὲν θυμούμαι.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ.—Μπᾶ! μπᾶ! γιὰ κύτ-

περικλην. — Καὶ... ἐλέφαντας. . .

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Δὲν ἐφάνης κανένας· ἀς ἔγωνις κανένας ὑπροστά μου, καὶ νά' ἔλεπες.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ.—Μ δέν μου λές; Τί μου ἔφερες ἔδω; Κανένα ἔλαφο;

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—"Οχι.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ.—Κανένα ζαρκάδι; κανένα ἀγριόχοιρο;

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Ούτε! "Ενα λαγὸ μογάχα.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ.—Ού! καὶ μένε καὶ σύ δὲν εἶσαι καθόλου γενναιόδωρος

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Μά. . . αὐτὸς ὁ λαγὸς εἶναι λαγὸς μὲ πετραχῆλη. . . ἔχει τὴν ιστορία του. . . εἶναι ιστορικὸς λαγός.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ.—Σιγὰ γὰ μήν εἶναι καὶ μαθηματικὸς! . . .

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Μήν το παίργης στ' αὐτεῖο! "Ακου' ποὺ σου λέγω ἔγω.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ.—Πές την λοιπὸν ν' ἀκούσωμε, τὴν ιστορία του.

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Νά. Είχα σκοτώση ἔνα ἔλαφο, καὶ ἐπήγανα γά το σηκώσω, δῆμον, νά σου καὶ βλέπω αὐτὸν τὸν κατεργατό, τὸν λαγό, ποὺ καθέτανε κατάχαμα καὶ μὲ ἔκπταζε. Δὲν ἡθέλησα γά τον σκοτώσω ἀπὸ τόσο κοντά, καταλαβαίνεις: εἶναι κυνηγὸς σὰν καὶ ἔμεγα!

ΠΕΡΙΚΛΗΣ.—Νάι, νάι, ξέρω. Καὶ ωστερα;

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Σκύθω, ποὺ λές, πάλιν πέτρα, τού την πετῶ, καὶ του φωνάζω: "Φύγε, μωρέ, νά γλυτώσῃς!"

ΠΕΡΙΚΛΗΣ.—Καὶ ἔφυγε;

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Άκούσει! . . . Εφύγε, καὶ ἐπῆγε καὶ ἀνέβηκε ἐπάνω σ' ἔνα δένδρο.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ.—Ανέβηκε σε δένδρο! Ο λαγός;

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—μὲ δὲ τὸ πολύποδο του.

— Μά αὐτὸς ὁ λαγὸς δὲν ἤτανε κανένας λαγὸς τοῦ σωροῦ! "Αμα λοιπὸν ἀνέβηκε ψηλὰ ψηλὰ στὸ δένδρο, γιὰ γά το δεῖξω καὶ ἔγω πᾶς δὲν ἤμουν κανένας κυνηγὸς τοῦ σωροῦ, γυρίζω μὲ τὸ κεφάλι κάτω καὶ τα πόδια ἐπάνω, καὶ του ρίγων μὲ τουφεκίαν ἀνάποδα, χωρὶς νὰ σημαδέψω! Πάρ τον κάτω τὸν λαγό. Τοῦ φύτεψα τὴν σφαῖρα μέσα στὸ κεφάλι!

ΠΕΡΙΚΛΗΣ.—"Ω! ω! μὰ αὐτὰ πού μου λέσεινε περίφημα πράγματα! Βγάλε λοιπὸν γά τον ιδούμενο τὸν λαγό σου,

ΠΕΡΙΚΛΗΣ.—βάζει τὸν λαγὸ ἐπάγω στὸ τραπέζι.—Νά τος!

ΠΕΡΙΚΛΗΣ.—ἐτῶ γύρχει τὸν λαγό.

— Μπᾶ! μπᾶ! δὲν βλέπω καμιατά τρύπα στὸ κεφάλι του ἀπὸ ποὺ μπήκε ἡ σφαῖρα; . . . Μπᾶ! καὶ τ' αὐτιά του δὲν εἶναι μακρύ. . .

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Τὸ ἄλλο μισὸ ἐπέταξε καὶ ἔφυγε.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ.—Α! . . . καὶ τίγρεις δὲν ἐσκότωσες;

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Μπορεῖ καὶ νὰ σκότωσα. . . μὰ τώρα δὲν θυμούμαι.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ.—Μπᾶ! μπᾶ! γιὰ κύτ-

περικλην. — Καὶ... ἐλέφαντας. . .

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Δὲν ἐφάνης κανένας· ἀς ἔγωνις κανένας ὑπροστά μου, καὶ νά' ἔλεπες.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ.—Μ δέν μου λές; Τί μου ἔφερες ἔδω; Κανένα ἔλαφο;

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—"Οχι.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ.—Κανένα ζαρκάδι; κανένα ἀγριόχοιρο;

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Ούτε! "Ενα λαγὸ μογάχα.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ.—Αὐτὸς σηματίνει, φίλε μου, πῶς καὶ τὸ μεσημέρι, γάτα ἔφαγε;

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—χλαεί.—"Α! ἄ! ἄ!

(Μίμησις) ΦΟΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

τοκρατορικὰ στρατεύματα, παρατεταγμένα κλιμακήδον κατά μῆκος τῆς δύνης τοῦ "Εσκαλιών" ὁ Πέτρος καὶ ὁ Γάστων, εἰχαν κατορθώση νὰ εἰσχωρήσουν εἰς αὐτὰ τὰ ἐπ

τότε να κάμουν έπιθεσιν πανστρατική, όλλα ξυνδό τους έβγηκε διδύτι, μόλις έκτυπησαν είς την θύραν τοῦ γεναροῦ Γαλλοῦ, αὐτὸς έξηλθεν έξαφνα, έκρημησε τὸν ἔνα κάτω στὴν σκάλαν, ἐνῷ ἐμπότηνγε τὸν ἄλλον μέσα εἰς τὸ μάγγανον τῶν χειρῶν του.

Με δύο λέξεις, ἔπειτα ἀπὸ δλίγας στιγμάς, οἱ τέσσαρες δραγήνοι, γυμνοὶ μένοι ἀπὸ τὰς στολὰς των καὶ στερεὰ φασικιώνιοι μὲ σχοινιά, εἶχαν πάρη τὴν θέσιν τοῦ Γαστωνος μέσα εἰς τὸ ὑπόγειον.

(Ἐπειτα συνέχεια.) ΚΙΜΟΝ ΑΛΚΙΔΗΣ
[Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ E. Λε "Ἄριν."]

ΤΟ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑ ΤΗΣ ΜΑΡΙΚΑΣ

Η Μαρίκα εἶχε τὴν ἑορτὴν τῆς, καὶ τῆς ἔδωσεν πολλὰ παιγνιδάκια· τὸ ἔνα καλλίτερο ἀπὸ τὸ ἄλλο. Ἀλλὰ ἀπὸ ὅλα, μία κούκλα εἶχε τὴν εὔνοιαν καὶ τὴν προτίμησίν της, μία κούκλα ντυμένη καὶ στολισμένη, μὲ τὰ κόκκινα, καὶ ἡ Μαρίκα δέν την χορτάνει νὰ την κυττάῃ.

Καὶ ἐπειδὴ ἔτυχε ν' ἀκούσῃ διὰ τὴν Παγκόσμιον Ἐκθεσιν τῶν Παρισίων ἀπὸ τὸν θεῖον της, νῦ ιδηὶ καὶ αὐτὴ πολλὲς καὶ διαφόρους ἔκθεσες κεντημάτων καὶ χειροτεχνημάτων εἰς τὰ σχολεῖα, ἀποφασίζει σοβαρώτατα:

— Θὰ κάμω κ' ἔγδι μὰ ἔλιστο μὲ τὰ παιγνίδια μου! — λέγει, καὶ ἀμέσως τὰ παρατάσσει ἐπάνω εἰς τὸ τραπέζακι.

— Οταν τὰ εἶδε ὅλα ἑτοιμα, τρέγει νὰ εἴη τους ἔπισκεπτας καὶ θεατας τῆς ἔκθεσεως.

— Μαρμά, ἔλα νὰ ὅψῃ τὸ ὥραια ποῦ εἶναι! θαρρεῖς καὶ εἶναι ἐμπορικὸν τὸ δόδος Ἐρμοῦ!

— Ἀργότερα, χρυσό μου, τώρα δέν εύκαιρω.

Πηγαίνει τότε ἡ Μαρίκα καὶ ἀνοίγει τὴν θύραν ἄλλου δωματίου· εἰσέρχεται καὶ εὐρίσκει τὸν μεγάλον τῆς ἀδελφὸν ποῦ μελετᾷ.

— Κώστα! Ἔρχεσαι νὰ ὅψῃ κάτι το πολὺ ὥραιο, μὲ παραπολὺ ὥραιο;

— Οχι, δὲν μποροῦ!

— Μά... εἶναι πολὺ σπουδαῖον!

— "Α! τότε, ἀφοῦ εἶναι πολὺ σπουδαῖον,

— Η Μαρίκα ἐμπρός, ὁ Κώστας πίσω, εἰσελαύνουν εἰς τὸ σαλονάκι, καὶ φύγουν ἐμπρός εἰς τὸ τραπέζακι, ὅπου εἶναι τὰ παιγνιδάκια.

— Λοιπόν, αὐτὸς εἶναι ὅλος; ἔρωτας ὁ ἀδελφός. Μ' ἔκουβαλησες ἐδῶ νὰ δῶ αὐτές τες ἀνοησίες:

— Ἀνοησίες! Μὲ τὰ σωστά σου τὸ λέσ; Κύτταξε αὐτὸς τὸ ὥραιο κουτάκι γιὰ τὰ ἔργοχειρα.

— Εἶναι ὅπως ὅλα τὰ κουτιὰ γιὰ τὰ ἔργοχειρα.

— Τὶ εἶπες; Δέν βλέπεις ποῦ ἔχεις δὲ τι χρείζεται γιὰ τὸ ράφιμο, βελό-

γες, ψαλίδια, δακτυλῆθρες, κλωστές... — "Ολα τὰ κουτάκια γιὰ ἔργοχειρα ἔχουν, νομίζω, ἀπὸ δύλα αὐτὰ τὰ πράγματα..

— Καὶ τὴν προϊκὰ τῆς κούκλας μου, τὴν εἰδεῖς;

— Μά, δὲν εἶχες καὶ προτήτερα τετοια προικὰ γιὰ τές κούκλες σου;

— Ναί, μὰ δὲν ἔσται τὰ ἴδια· καὶ ἡ κόρη μου, ἡ Ροζίνούλα μου, μὲ τὰ κόκκινα, πῶς σου φαίνεται;

— Μου φαίνεται, σαν να... βλαχοφέρνῃ.

Η Μαρίκα ξαναβάζει τὴν κούκλαν τῆς εἰς τὴν θέσιν τῆς.

— Κώστα, εἶσαι πολὺ κακός... πήγαινε νὰ μελετήσῃς, δέν σε θέλω ἐδῶ, γιατί δὲν μ' ἀγαπᾶς.

— Ναί, ναί, μὲ διώγυες τώρα, ἀμα δύως σπάσου τὰ παιγνιδάκια σου, σ' ἀρέσει νὰ ἔρχωμαι ἐγὼ καὶ νὰ τα διηδύνω. Θυμάσαι τὸ κοριτσάκι πειραχτηριού, ἀλλὰ κατὰ βάθος πολὺ καλός· ἔκαθης λοιπὸν τὸ βράδυ ἀρκετὴν ώραν καὶ ἔπεικευάσας τὴν κούκλαν.

— Καὶ τώρα, — ἔσκεφθη, διταν τὴν ἐτελείωσε — τι νά της εἶπω, διταν θά της δινάσται;

— Εκείνο τὸ ἴδιο βράδυ, ἡ Μαρίκα, καθὼς ἔπαιξε μὲ τὴν Ροζίνούλα τῆς, τὴν ἄφισε κ' ἔπεισε κάτω Τὰ χέρια καὶ τὸ κεφάλι τῆς κούκλας ἔξεκτλησαν, ἀλλὰ χωρὶς νὰ σπάσουν ἐπομένως ἀπέναντι τῆς.

— Καὶ τώρα, — ἔσκεφθη, διταν τὴν ἐτελείωσε — τι νά της εἶπω, διταν θά της δινάσται;

— Εκείνη τὸν θάλασσαν, ἡ Μαρίκα, γεμάτη δάκρυα.

— Πιστεώ διταν ὁ Κώστας θά σου τὴν διορθώσῃ, ἀν τὸν παρακαλέσῃς καμιὰ μέρα ποῦ θὰ εύκαιρη.

— Η Μαρίκα δέν ἀπήντησεν. "Εμείς συλλογισμένην.

— "Ω, δη! σ' αὐτόν! — εἶπε κατόπιν.

— Διατί δη;

— Διότι... διότι δέν θὰ θελήσῃ.

— "Ισως δέν θελήσῃ ἀμέσως, ἀλλὰ ἐπὶ τέλους δέν θὰ σ' ἀφίσῃ παραπομένην.

— Η Μαρίκα ἡτο παραπολὺ πειραχμένη διὸ τὴν προσδόλην, ποῦ εἶχε κάμη ὁ Κώστας τῆς Ροζίνούλας τῆς. Ἀφοῦ εἶχε τὴν δέκα πῶς ἔβλαψερες ἡ κούκλα τῆς, ποτὲ δέν θὰ ἔλαμβανε τὸν κόπον νά της ἐπισκευάσῃ καὶ ἀν ἀκόμα τὸν παραπολὺς ἡ Μαρίκα, πάλιν αὐτὸς ἡ Κώστας τῆς Ροζίνούλας τῆς, ἀλλὰ δέν ἔτολμησε νὰ κάμη λόγον εἰς τὸν κόπον νά της ἐπέφυγε.

— Η Μαρίκα, δέν θὰ ἔλαμβανε τὸν κόπον νά της ἐπισκευάσῃ καὶ ἀν ἀκόμα τὸν παραπολὺς ἡ Μαρίκα, πάλιν αὐτὸς ἡ Κώστας τῆς Ροζίνούλας τῆς.

— "Επειτα ἀπὸ χρόνια, διταν τὴν ἐμεγάλωσεν ἡ Μαρίκα καὶ εἶγινε δεσποινίς, ἔγελασαν πολὺ μὲ τὸν ἀδελφόν της διὰ τὸ πειραχτηριού, μὲ τὸν λόγον τοῦ τρέχοντος Ε' διακινούσιον πειραπλάκατος, τὸν ὅποιον σᾶς παραπολύς.

— Τέλος εὐχαριστῶ δύλους τοῦ ἑρακλείτας καὶ κατὰ τὴν Β' ἔξαστον τῶν Διαγονιστῶν ἐπειδὴν ἡ Μαρίκα εἶχε τὸν κόπον νά την καταστήσῃ τὸν κόπον της.

— Ο Νανάγος τῆς Κυνόλιας [ΕΕ] καὶ ὁ Αριστος Κολυμβητής [ΕΕ] μοῦ γράφουν σήμερον ωραιοτάτας ἐντυπωσίες ἀπὸ τὴν "Κατοχήν". Ο δεῖπνος μάλιστας ἔδειλας καὶ τὴν κριτικὴν ποῦ ἔδημοστες εἰς τὰ Παναθηναϊκά πάρα πολὺ εὔχαριστας.

— Τα κυνηγὸς διπολέμοις τῆς Μήλου [ΕΕ].

— Ο μπαρμάς του τοῦ Αγριού.

— Τα δωρα [ΕΕ].

